

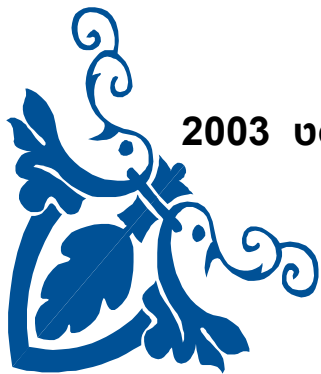

דברי הכפר

על דברי חמישה יהודים העולם עומד

משה שאמר שהכל חוקים
ישו שאמר שהכל זה אהבה
פרויד שאמר שהכל זה סקס
מרקס אשר אמר שהכל זה כסף
ואיינשטיין שטען שהכל יחסי.

רנדולף ג.

גיליון מס 1858 * כ"ד באב תשס"ג * 22 באוגוסט 2003

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

24.8	אורן פרימוסט אייל גולן (נכד) הדסה ניימרק (נכדה)
25.8	טל ברק (נכדה מנג'יגורסקי) סהר קורן רומי ירון (נכדה ר. מרקס) דניאל דוגלס קופף (נכד הרט-בן אבי)
26.8	אלעד פרחי (נכד ווטרמן) תמיר שובל (נכד)
27.8	בלנש לוי ינון אגם ניר קולקר (נכדה הדר) דינה ראובנוב דניאל שובל (נכד)
29.8	קרן ג'קסון רינה כרם
30.8	דורי בן-חנוך שחר עדר (נכדה) דורון מרום

ימי נישואין

26.8	אביבה ואריק לינטון גלית ואימרי סולומון מיכל ובני יודאיקין
27.8	אלזה ואדם בן-חנוך ליאוני ורמי גולן
28.8	אילת ואבנר מרום
29.8	נאווה (בן-חיים) וג'ק בלוך

נזכור

כ"ט באב תשמ"ד 24.8.84 סטיב בן-יוסף

א' באלול תשמ"ח 14.8.88 ברני מרקס

פירורים בין טיפות הזיעה

למי יש כח בחום הזה לאסוף מידע על הקורה אצלנו מדי יום? כנראה לילדים – למדריכים, לגננות ולמטפלות – כי רבה הפעילות, ההתרגשות והכיף!

לפני מספר ימים חגגו בברכה שלנו את המעבר של ילדי פעוטון "צופית" לגנון הגדול (עם גננת) וראיתי שם הרבה הורים שמחים, רובם של ילדים "יקרים".
כולם – בשעה טובה ומוצלחת.

ועוברים הלאה. בגן רימון נפרדו, כמובן גם, במסיבה חגיגית מ-14 ילדים, שבעוד שבועיים נכנסים לכיתה אלף. נו ואיך אפשר הדבר בלי הטכס המרגש, למחרת בח"א, של חתימת שמות הילדים בספר החתימות, שהתחילו לרשום בו בתקופה הפרה-היסטורית של כיתת "אריה"!
מי שמעונין להציץ בו, יצחק עדר בוודאי ישמח לקבלו במעון החדש של הארכיון – על יד חדר הקרמיקה של ריני כ.

השבוע גן רימון סגור לרגל סידורים וניקיון לקראת קליטת הילדים החדשים, שיצטרפו לאלה שנשארים.

ביקרתי (כן, בחום הזה) במחנן ה"נמלים", אמנם בשעת בוקר, והמקום המה ילדים עסוקים. ראיתי שם, קודם כל, פסל ענק בין העצים, של נמלה שחורה ודי מגעילה.
שבילים מסומנים שהובילו ל-3 מחנונים קטנים. הכינו הרים של לחם צרפתי וצלחות מקושטות של ירקות – מוכנים כולם למסדר ארוחת הבוקר. ובאותו יום שמענו אותם, ועוד איך שמענו – בשעת ארוחת צהרים בחדר האוכל – בקריאות הסיסמה המסורתיות של כל מחנן לדורותיו. כל הכבוד לצוותים השונים וילידים על המאמץ והארגון וכמובן על השתתפות הפעילה של כולם.

לפני שבוע יצא לוטן של שבי וציונה להולנד כנציגנו הנודד בתזמורת ראש-פינה. בין אלה משתתפת עוד נערה עם השם מוכר לנו – סתיו דיבון הנכדה של מטי.
החבר'ה מאד נהנים, הופיעו כבר במספר קונצרטים ברחבי הולנד, כולל קונצרט רחוב.

ומה עם החברים המבוגרים יותר? ישנים כולם? לא ולא!
ב"מפגש" של הוותיקים התקיימו כבר 2 פגישות של השעה 17.00 – כמובן על כוס קפה או תה. ראשונה באה יניתה ניצן, שהסבירה על תופעת הסחרחורת וסיבותיה (שלא נדע) וגם נתנה כמה דוגמאות לטיפול והקלה. שני בא קובי לם, מנהל קהילתנו, שענה על שאלות החברים בצורה פשוטה ועניינית, בניסיון לקרב את המנהל לקהילה – ניסיון שבהחלט הצדיק את עצמו את המספר הגדול של המשתתפים.

ארוחות הערב הדו-שבועיות במפגש מושכות גם הן לקוחות מכל הגילים. האוכל טעים והחברה נעימה. מומלץ!

למרבה הפלא לאו דווקא הצעירות שבינינו באו לשיעור ניסיון בריקודי בטן, שהתקיים במועדון. המדריכה, ששמה ענת מראש פינה הדגימה תרגילי יוגה והרפייה לפני התנועות הראשונות של הריקוד עצמו. כל זה כשברקע, מוזיקה "מזרחית" מתאימה. ההמשך תלוי במספר המשתתפות.

עוד אירוע בשבוע גדוש: בפעם המי יודע כמה וביזמית – שרה דבולט, הופיעו באולם דדו שלנו בליל שבת, תלמידי כיתות – אומן, תל-חי 2003, בנגינת פסנתר. ערב מרשים לכל הדעות.

ווירוס המחשבים, שהעיתונות ציינה בצורה כמעט היסטורית, תקף עד כה מספר קטן של מכשירים אצלנו – טפו- טפו- טפו, וכל תקלה טופלה ע"י דוד א'. ווירוס של שפעת קיץ גם הוא מסתובב, אך כמו הנ"ל בצורה מתונה.

אז שתהיו לי בריאים כולם

שבת שלום
אלזה

רצ"ב "נאום" של מרדכי ברור שהוא נאם במסיבת הפרידה שערכו עבורו עובדי מפעל. וכולנו מאחלים לך מרדכי שיהיו לך ימים טובים של בריאות טובה, שלוה ונחת מהמשפחה, שתהנה ממסעות מעניינים וקריאת ספרים... וזה כל מה שהבן אדם צריך בגיל הפרישה.

פרידה

כפר- הנשיא,
19-08-2003.

לכולם שלום ! ותודה שבאתם.

למרות שלא תכננתי לסיים את עבודתי במפעל כבר עכשיו, הוחלט שהגיע תורי להגיד שלום וללכת הביתה. אם מאמינים בגורל ושהדברים מסודרים מראש, אז אפשר לקבל את המציאות הזאת יותר בקלות. בכל זאת לא קל לקום בבוקר ופתאום **לא** ללכת למפעל.. בצרפתית אומרים : PARTIR C'EST MOURIR UN PEU, **להיפרד זה כמו קצת למות .**

כשהתחלתי לעבוד בהבונים לא כל כך ידעתי מה עושים במקום הזה שבקבוץ מכירים רק בשם אחד : **המפעל.**

היות והרקע המקצועי שלי לא בדיוק תואם את תחום התעשייה של המפעל, היה עלי ללמוד דברים חדשים רבים. אבא שלי ז"ל היה אומר: "תמיד תלמד, מה שלמדתי, אף אחד לא יכול לקחת ממך, אתה יכול רק לתת לאחרים". וכן עשה.. ואני ניסיתי ללכת בעקבותיו. אני מקווה שקצת הצלחתי.

התחלתי לעבוד במחלקת ביקורת איכות, בהדרכתו המצוינת של אלן איסטון. בהיותו אחראי על המחלקה, למדתי את תורת הביקורת ועוד הרבה דברים אחרים. גם קבלתי הרבה מידע והסברים מג'ו סינה, שהוא עד היום המורה ב"ה" הידיעה של המפעל. וכולם יודעים שבלי לעבור את ההדרכה של ג'ו: "זה לא זה".

בלי סינה אין קדימה. במשך הזמן עבדתי במקומות שונים במפעל. תקופה די ארוכה הייתי צמוד למחלקת עיבוד השבבי, ועזרנו להעביר את המחלקה מביקורת צמודה לביקורת עצמית. גם בעיבוד שבבי למדתי הרבה דברים חדשים. עובדות החיים לומדים מבעלי המקצוע בשטח. ולמזלי היו ויש במפעל בעלי מקצוע מצוינים וכדאי לשמור עליהם. בשלב מסוים הוחלט שמחלקת עיבוד שבבי מספיק בוגרת ואין יותר צורך בביקורת צמודה על היצור. החלטה אשר עד היום אפשר להתווכח עליה. מצאתי את עצמי כמעט בחוץ והצטרפתי למחלקת הרכבת הברזים. מצאתי גם שם עובדים מקצועיים טובים. ויכולתי ללמוד ולהבין יותר טוב מהן הבעיות השונות של המפעל באזור הזה.

בתקופה האחרונה חזרתי לעבוד במחלקת הבטחת איכות עם אימאן. גם בתקופה הזאת הספקתי ללמוד דברים חדשים: אחד מהם היכרות חלקית עם חברתנו החדשה: תוכנת ה-MOVEX. וכן התוכנה להבטחת איכות ה-AUDIT. אבל אולי היכרות זאת הייתה פחות מוצלחת. התוכנות לא כל כך חיבבו אותי כנראה ...

אז למדתי הרבה. הכרתי אנשים טובים. ואני מקווה שגם נתתי הרבה. רק דבר אחד לא הצלחתי ללמוד: את **השפה הרוסית**! פשוט לא נכנסה לי לראש!...

נשאר לי, לסוף דברי, להודות לכל האנשים הנפלאים שזכיתי לעבוד איתם וללמוד מהם. אני תקווה שימשיכו במלאכה על הצד הטוב..

הרבה פעמים נשאלתי מה בכוונתי לעשות. אז יש לי כמה הצעות ואספר לכם על שתיים מהם: אני אשקול להיות שותף אסטרטגי במפעל. אבל טרם הספקתי לגייס את ההון הדרוש לכך.

הצעה שניה שכרגע עומדת על הפרק: להחליף את שרון בתוכנית "קח אותי מרדכי". יש לי כאן סיכוי טוב אבל אישתי מתנגדת לכך.

ושכבר הזכרתי את אישתי: מגיע לה צל"ש שסבלה אותי כמעט 40 שנה. בדיוק היום היום הנישואין שלנו. אז מזל טוב.

ובאמת לסוף אני מבקש להרים כוסית, להצלחת המפעל בהמשך דרכו
 וכן רוצה אני לאחל לכולם שנה טובה לשנה החדשה הקרבה ובאה.
 אז לחיים! לחיים!

מרדכי ברור

אגרת טלוויזיה // בונים סטודנטים ובונים תושבים.

איך אומרים באנגלית? אם אתה מחכה מספיק זמן אז אתה רק מחכים.

אז בנושא אגרת הטלוויזיה לבני משק שמתגוררים כאן עימנו כסטודנטים או תושבים.
 להלן פרטים והסבר נוסף בנידון האגרה.

המשק שילם עבורכם ואכן גם חוייבתם בעד תשלום האגרה בשנים 2001 ו- 2002.
 כלומר רובכם הייתם רשומים בשנתיים אלה כבנים שיש בידיהם מקלט טלוויזיה.
 כנראה לא שמתם לב שכך היה.
 פתאום ב- 1 לחודש ינואר 2003 נשלח אל רשות השידור מכתב ובו הצהרה שלחלק מכם
 (רשימה שמית) אין מכשיר טלוויזיה.
 השאלה שנשאלת במשרדי הרשות היא: מה קרה לאותם מקלטים, בין התאריכים של סוף
 2002 דצמבר ותחילת ינואר 2003?
 התשובה בטח שלא בידי.
 אבל תשובת רשות השידור היא חד משמעית.
 מי שקיבל מכתב ו... כל הסיפור הזה תקף לגביו. חייב בתשלום האגרה.

הקלות.

טלפנו למספר הטלפון הרשום כאן: טל. 6721005 דברו עם מירה.
 תאריך התשלום שרשום אצלכם בהוראת התשלום בדרך כלל כבר עבר, אבל תוכלו
 למסור את מספר כרטיס האשראי שלכם אחרי שתבקשו ממנה להוריד את הקנסות
 (זה עובד)
 ותצאו מן העניין.
 אין כנראה דרך אחרת.
 למי שאין מקלט, לא כאן, וכד'. כדאי לטלפו ולסגור את העניין.
 בהצלחה, ו- זה מה יש.

שושנה שרקי (ביטוח לאומי ותשלום האגרה)

Where's my Wife?

A man approached a very beautiful woman in the large supermarket and said,

"I've lost my wife here in the supermarket.
Can you talk to me for a couple of minutes?"

The woman looked puzzled. "Why talk to me?" she asked.

"Because every time I talk to a woman with x x like yours,
my wife appears out of nowhere".

אנגלי אמריקני והודי משתתפים בקורס לכתיבה באנגלית - ומקבלים משימה לכתוב סיפור קצר עם המילים:
Green Pink Yellow

חוזר האמריקני למחרת ומספר:

Yesterday I drove my pink cadillac to a green football field and ate a yellow banana ...

האנגלי לא מתבלבל ומספר גם הוא:

Yesteday I had a green Tea in a yellow cup and ate a pink cake ...

לבסוף בא תורו של ההודי:

Yesterday I came home and heard the phone green green so I pinked it up and said yellow

שבת שלום ומבורך

שושנה שרקי